

Kannibalistisk Teatermanifest

Av Julian Henning von Gärtner Blaue

(Den følgende samtalen finner sted på Nationaltheatrets direktørkontor. Ved bordet sitter Trond Giske, kulturminister; Therese Bjørneboe, statsstipendiert teaterkritiker og representant for Norsk Kulturråds Scenekunstutvalg; samt Hege R. Tørressen, dramaturg ved Nationaltheatret. Ved et subtilt nikk fra kulturministeren åpner en somalisk-norsk sekretær døren, og inn kommer Julian Henning von Gärtner Blaue, dramatiker. Han er kledd i hvite kjortler og tar plass ved bordet.)

GISKE

Ja, velkommen hit, Julian Henning von Gärtner Blaue! Vi har innkalt til denne ekstraordinære samtalen fordi vi vil tilby deg stillingen som ny teatersjef ved Nationaltheatret. Vi snakker altså om den viktigste topplederstillingen i norsk kulturliv. Nationaltheatret er institusjonen som setter Norge på Europa- og verdenskartet med merkevarene IBSEN og FOSSE. Og dette er bare begynnelsen! Norsk økonomi vil fortsett sin historiske høykonjunktur, under forutsetning av at vi kvitter oss med stempelet som "Oljestat" og "Krigsprofittør". Norsk teater må med andre ord bli mer synlig enn norsk klasevåpenproduksjon! Regjeringen har derfor besluttet at jeg skal ta over som Nationaltheatrets styreleder - og fordi dramatikken er og blir teaterets ryggrad (ikke minst i IBSENS Norge), vil jeg gjerne ha en dramatiker som ny teatersjef - nemlig Julian Henning von Gärtner Blaue! Jon Fosse er viktig som eksportvare, men han begynner å bli gammel. Dere kjenner fremtiden! Ved deres unike bruk av *(leser opp fra sine notater) sampling, devising* og teorispråkflater har dere staket ut en ny retning for norsk dramatik, og samtidig vist at det er mulig å lage politisk teater i tradisjonen etter IBSEN, kunst som kjemper for sosialdemokratiske verdier som likestilling, ytringsfrihet og et multikulturelt mangfold. Glem norske klasevåpen og CO2-utslipp! Med dere i sjefsstolen blir Norge den fremste kulturelle og økonomiske stormakten i Europa. Ja, hva sier dere til det?

VON GÄRTNER BLAUE

Men kulturminister, hvorfor har du så stor nese?

GISKE

Eh...hva?

VON GÄRTNER BLAUE
Hvorfor har du så store øyne?

GISKE
Hæ?

VON GÄRTNER BLAUE
Hvorfor har du så stor munn?

GISKE
He-he. Ja, gutter, la oss komme i gang med dette jobbintervjuet, det er som sagt mest snakk om en formalitet.

VON GÄRTNER BLAUE
Helt i orden. Vi, dvs. von Gärtner Blaue, dvs. den Antropofagiske Revolusjonsfraksjon, er beredt til å ta over Kannibalteatret med øyeblikkelig virkning. Dette vil i så fall innebære en fullstendig og irreversibel teater- og samfunnsomveltning.

GISKE
Ta det litt med ro, gutter! Selv tilhører jeg jo norgeshistoriens første rød-grønne regjering, så revolusjoner vet jeg litt av hvert om.

VON GÄRTNER BLAUE
Godt. Omveltningen vil i første ledd innebære at kategorier som det nevnte "dramatiker" fjernes fra språket. Vi vil gjennomføre en *gjennombastardisering* av Nationaltheateret som samfunnsorganisme og av denne organismens indre struktur - en operasjon som vil fungere som modell for den Antropofagiske Revolusjon i det totale samfunnet. Vi vil slakte, partere og ofre Den Hierarkiske Teaterkroppen - hvor teatersjefen er hodet, instruktøren hjertet, ensemblet armer og bein, suffløren hukommelsen, rengjøringspersonalet de hvite blodlegemene, og teknikerne lukkemuskelen i endetarmen. Vi kan ikke akseptere en Teaterkropp som spiller Den Fascistiske Samfunnskroppen og som spiser teaterstykker som *fast food*. Vi må koke en ny teatral samfunnssuppe. Med den Antropofagiske Revolusjon skal alle strukturer gjennombastardiseres. Vi er ikke mer *dramatikere* enn vi er skuespillere eller rekvisitører. Og instruktøren kan ikke lenger sitte stille og kommandere sine undersåtter, han skal selv ut på scenen og kle seg naken foran publikum! Skuespillerne skal daglig vaske toalettene - for sin fysiske og psykiske helse og for sin ydmykhet. Dramaturgen skal spille Fru Alving i en splatterversjon av *Gengangere*. Suffløren skal regissere *Anti-Ødipus* i foajeen. Garderobeguttene skal synge Tolvskillingsopera i fuskepels og lakksko. Negerskandinaverne

fra Grorud skal grille lammekjøtt ute på teaterplassen. Og etter hver forestilling skal det serveres kjød og vin, og det skal danses og festes, i lovprisning av Dionysos!

TØRRESSEN

Men hva med dem som ikke ønsker karneval? Dette er jo kun en av mange muligheter. Noen foretrekker aristotelisk dramaturgi, andre jelinekske språkflater. Andre igjen vil satse mer på teater for barn- og ungdom, Nationaltheatrets svakeste punkt. Dere ser: Der er dem og dem og dem og dem og dem og dem og dem og dem. Og selv er jeg en jordmor for hele den post- og predramatiske nasjonale teaterfamilie med mange nisjer. Dere er Favelamor mens jeg er Frognermor.

BLAUE

SLAKT OG SPIS DEMOKRATIET! HIC ET NUNC! Vi trenger den sultne Kannibalen som løper rundt i teaterrommet, han som bader i samfunnssuppens utkast. Kannibalen sprer død og utopi: han spiser tragedier, lyskastere og skuespillere og spyr dem opp igjen som en ny mirakel-verden. Kannibalen sprer eksistensiell angst og revolusjonært håp - han maner til den antropofagiske revolusjon! Vi har kommet til den erkjennelse at vi *ikke kan akseptere en passiv posisjon som "dramatiker", dvs. som produktleverandører til en gjennområtten og egalitær institusjon*. Vi kan ikke levere velformulert kritikk av det bestående, selvsagt syke, samfunn, og slik bidra til dets opprettholdelse. Vi krever å trenge inn i festningen, danse med Kannibalen og etablere en ny sosial virkelighet i Den Antropofagiske Teatergudens Hus.

BJØRNEBOE

Kjære Julian og Henning...

VON GÄRTNER BLAUE

Von Gärtner Blaue!

BJØRNEBOE

Nationaltheatret er inne i en gullalder for øyeblikket. Vi vet godt at dere var i Brasil i fjor sommer og hadde noen "dionysiske" teateropplevelser. Og vi forstår at dere er på en karnevals-trip for tiden, og at deres nye teaterstykke, handler om favela-slum og kannibaler. Men dette er et jobbintervju - ikke et teaterstykke.

VON GÄRTNER BLAUE

Alt er teater! Det fines ingen virkelighet forut for teateret!

TØRRESSEN

Si meg en ting: Hva er det egentlig dere er - dramatiker, instruktør eller skuespiller?

VON GÄRTNER BLAUE

Vi er Bastarder og Geniale Dillettanter. Vi befinner oss i den deleuzianske FOLDEN som forbinder de kollektivistiske arbeidsprosessene fra Euripides via Shakespeare til René Pollesch. Dette i motsetning til fetisjeringen av forfatteren og åndsverket. I begynnelsen var *ikke* ordet. *Ordet var fra starten kjøtt.*

TØRRESSEN

Kan du si noe mer konkret om din cv og om dine arbeidsmetoder? Jeg er interessert i hvordan en kjøttkannibaldramatiker arbeider?

VON GÄRTNER BLAUE

Tekstutviklingsstrategiene i Fiaskotrilogien er dialektiske og antropofagiske: Blau og Gärtner etes med hud og hår av Monsterkannibalen Julian Henning von Gärtner Blau. Kannibalen spiser alt han kommer over og skriver *Karrierekonstruktivismen eller free your fucking mind*. Som negermalt transvestitt deltar han ved ofringen av *Karrierekonstruktivismen* i Bergen. Han emigrerer så til favelaen i Sao Paulo, penetrerer Ze Celso og innvies i Antropofagiens helligdom av Teatro Oficina. Han spiser og kaster opp, spiser og kaster opp, spiser og kaster opp. Dialektisk utvikler han en ny dramatisk-teoretisk og politisk plattform. Han skriver et utkast: "Favelamor eller spis din neste som deg selv". En serie favelamoraksjoner gjennomføres i Hausmaniaslommen. Påsken kommer og Kannibalen bygger et teaterrom av gråpapir, søppelposer, vannmaling og trekors. Han inviterer en katolsk kokk og 13 kunstnerdillettanter. Selv realiserer han andre akt, Samfunnssuppen og Den Antropofagiske Revolusjon. Alle deltakerne i ritualet spiser Jesu kjøtt, drikker Jesu blod.

Den dialektiske kannibalismen har altså en enkel struktur: Teksten er tesen, scenen er antitesen og den ferdige teatertekst er syntesen - som i en ny teatersammenheng igjen blir til tesen, mens scenen er antitesen osv, *ad infinitum*. Teaterstykket er et offerlam som ofres til Teaterguden og tekstutviklingsprosessen er et bilde på menneskets situasjon innenfor en totalreligiøs verdensforståelse.

TØRRESSEN

Dette virker som fanatisme eller *new age*. Som demokratidramaturg er jeg ansvarlig overfor dramatikerens og hans verk. Den Antropofagiske Tekstutviklingsteori er en selvmordsbombe, som *dramatikerens* von Gärtner Blau holder i hånden.

vGB:

Ja, vi er en Selvmordsbombekannibal. Og teksttrohet er en zombie som vandrer på jorden. Teaterforestillingen overskrider ordene; den er kropp, sjeler, materie og presens! Hvis Ibsen i sine regibemerkninger skriver 6 ord om Keiser Julian, nemlig: *kledt i purpur og gyldne smykker*, må ensemblet videre bestemme seg for hvilke sko Keiser Julian skal gå i, om han skal ha en gylden

krone på hodet, om han skal komme på en traktor fra Grorud, drikke Blodvin, masturbere eller kun være tilstede på en prosjektert *My Space*-side. Hos Ibsen står det hverken at Keiser Julian kommer på en traktor fra Grorud / med en gylden krone eller at han *ikke kommer* på en traktor fra Gorud / med en gylden krone.

GISKE

Traktor fra Grorud?

JHVGB

Jeg foreslår at vi, for å klargjøre vår antropofagiske posisjon, lanserer vårt Kannibalistiske Teatermanifest i 10 enkle paragrafer.

(JHVGB gjør det panreligiøse Antropofagi-tegnet samtidig som han roper ut sitt manifest):

§1 Teateret er en evig Kannibalrevolusjon.

§2 Kannibaldramatikerer er et gjennombastardisert Kor av Verdensteatrets levende og døde Sjeler.

§3 Teaterteksten er Kjøttet som kannibaldramatikerer ofrer for Kannibalrevolusjonsritualet: Inkorporeringen av alle eksisterende og virtuelle Teatertradisjoner.

§4 I Kannibalrevolusjonsritualet deltar Instruktøren som Slakter, Ensemblet som Slaktekniv, Suffløren som Orakel og Publikum som Slakterbenk. Alle har de samme antropofagisk-metafysiske beføyelser.

§5 Det Kannibalistiske Offerritual ender i Det Hellige Måltid, Forestillingen, hvor en ny Samfunnssuppe spys opp igjen og kokes til og med 2009.

§6 Teaterteksten = Forretten = Tesis = Revolusjonens Meta ta physika.

§7 Teaterforestillingen = Hovedretten = Antitesis = Revolusjonens Peripeti.

§8 Samfunnssuppen = Desserten = Syntesis = Revolusjonens Katharsis

§9 Den Endelige Antropofagiske Revolusjon gjennomføres senest innen År 2009.

§10 Forrevolusjonen gjennomføres i Den Liminale Fasen av Teatro Oficina (Sao Paulo), Jonathan Meese (Berlin), samt Vinge/Müller og von Gärtner Blaue (Negerskandinavia).

(JHvGB tar frem sin svarte datamaskin og setter i gang en videoprojeksjon på Nationaltheaterkontorveggen. Ansettelseskomiteen ser nå et utdrag fra von Gärtner Blaues påskeritual "Favelamor eller spis din neste som deg selv", som fant sted i Hausmania-slummen, påskedagen 2007. I videoen bærer dramatikerens de samme hvite kjortler, han danser til Sisters of Mercys "Temple of Love" og han koker en ny antropofagisk Samfunnssuppe, mens Gud tilbereder Kristi kjøtt på komfyren.)

BJØRNEBOE

(når videoprojeksjonen forsvinner) Ja, dette er for såvidt interessant. Jeg skal kanskje gjøre komiteen oppmerksom på at jeg selv ble tilbudt og takket nei til en rolle i dette påskeritualet, nemlig som "Pessimismen", mens min mann (Dag Solstad) ble tilbudt rollen som "Penisen". Samtidig må jeg si at jeg er skeptisk til den uheldige koblingen av religiøs og fascistisk språkbruk som dere benytter dere av. Jeg la merke til formuleringen om at strukturene, sitat: "må gjennombastardiseres", sitat slutt, et begrep dere, så vidt jeg kan se, må ha hentet fra Hitlers *Mein Kampf* (hvor han flere ganger benytter begrepet "durcheinanderbastardisierung", riktignok i en mer negativ betydning); videre sier dere, sitat: "av en religiøs og kannibalistisk mirakel-ånd", sitat slutt. Når dere konkluderer med at teaterforestillingen er et *kanibalistisk ritual*, hvor dramatikken spises og alle tilstedeværende deltar som slaktere og transformeres i irreversibel forstand - ja, da begynner jeg faktisk å fryse litt på ryggen. Hva skjuler seg bak disse metaforene? Massevoldtekt? Gasning? Terrorisme?

VON GÄRTNER BLAUE

Bjørneboe, åh, Bjørneboe! Nøkkelen til kjøttslakteriet er her: Samfunnet må i sin essens være teater. Det må ha teatertekstens kannibalpoesi, ritualaktørens overspill og teaterscenografiens overflateestetikk! Alt gjennombastardisert av negerkraft og Keiser Julians storhetsvanvidd. Menneskene i Det Antropofagiske Samfunn er intense og skriften er dyp. Samfunnet er en maskerade som feires hver dag på ny - men det er ikke *illusjonsteater*. Teater = Virkelighet! Lenge leve den interkannibalistiske tekstutvikling fremfor den megalomane maskulinistiske, hvite, heteroseksuelle Dramatiker, som med Skaperens gestus oppfinder en fiktiv verden i sitt eget bilde. Våre tekster er dialektiske *overload*-prekener, ikke skjønnlitterær dramatik! Favelamor er brasilianisert bastardvitenskap, ikke *in-yer-face*-psykologi! Vårt kor inngår i den guddommelige samtalen som priser livets infernalske storhet. Prekenens Sannhetsverdi + Poesiens Patos + Dramaets Dialektikk = Den Teatrale & Antropofagiske Virkelighet.

BJØRNEBOE

Dere har tydeligvis hverken lest Walter Benjamin eller Guy Debord - i så fall ville dere forstått konsekvensene av spetakksamfunn, revolusjonspatos og estetisering av politikken. Deres utsagn er og blir fullstendig historieløse.

VON GÄRTNER BLAUE

En verden som er inndelt svart-hvitt i selvmordsbomber, favelaer og krig på den ene siden og Karl Johan og luksus-service-luddere på den andre, trenger en Revolusjon.

SPIS DITT DRAMA SOM DEG SELV! HIC ET NUNC ET IN PRAESENTIA! SIEG ALL-KUNSTNEREN VON GÄRTNER BLAUE!

GISKE

Ja, takk skal du ha, Julian Henning. Takk for et artig og kreativt innspill i vårt felles løft for Nationaltheatret. Hva sier dere andre, skal vi gi dem jobben?

vGB:

Sug og svelg! Vi venter ikke på å få frihet - vi okkuperer og spiser det vi vil ha. Når vi tar over, vil vi med glupsk appetitt gjennomføre Revolusjonen, fra Negerskandinavia til Sao Paulo.

GISKE

Ja, ta det bare litt med ro, gutter. Én ting av gangen.

TØRRESSEN

Som dramaturg må jeg si jeg har blitt nysgjerrig: Hva er det egentlig for et merkelig negertysk, jeg mener kebabnorsk, jeg mener forkvaklet Kaudervelsk, jeg mener multikulturelt språk som halvdelen av deg snakker? Dette er interessant fordi vi nettopp nå til mangfoldsåret ser etter norske dramatikere med innvandrerbakgrunn!

JHvGB:

Ich bin Negernordmann! Scheisse!

BJØRNEBOE

La meg gjenta: Norge har betalt dyrt for germanistiske utopier og tysk storhetsvanvidd. Adolf Hitler hadde den samme retorikken med seg da han kom hit i 1940, og bak utopiene stod tanks og bombefly... en pervers form for tysk tekstofringsteater - eller hva tror "dramatikeren" om dét?

JHvGB

Sieg Heil!

GISKE

Hør her, alle sammen. Det er viktig at vi står sammen i denne situasjonen og gjør en kollektiv innsats for å løfte norsk teater opp og frem på den internasjonale arenaen. 2008 skal som nevnt være mangfoldsåret i norsk teater. Og personlig synes jeg von

Gärtner Blaues innspill om mellomeksistenser, voldelige negere, muslimer, nazister og andre minoriteter er spennende og viktig. Samtidig skal vi ikke glemme vår egen nasjonale stemme. Vi må ikke glemme vår verdenskjente norske dramatik, grunnen til at vi står her i dag er IBSEN og FOSSEs mesterverker. "I begynnelsen var ordet"! Denne enkle setningen fra Johannesevangeliet skal vi ikke glemme, selv om vi også kan lese *Mein Kampf* og Koranen i ytringsfrihetens navn. Henrik IBSEN, Jon FOSSE, Julian Henning VON GÄRTNER BLAUE: Dette er den norske mesterlinje av dramatikerfedre og -sønner. Jeg gir dere derfor jobben som ny teatersjef ved Nationaltheatret, med umiddelbar tiltredelse. (Han smiler til dramatikerens) Og nå, min tohodede kannibal, sett deg på kne foran meg og ta imot denne nøkkelen til sjefskontoret, denne ultimate tillitserklæringen fra den norske stat, inkarnert i kulturministeren, slik revolusjonen er inkarnert i dere. Vis at dere, som Teatersjef og som hengiven ny landsmann, er bedre til å slikke ministerrumpe enn alle andre.

(Giske setter seg på bordet slik at hans rumpe henger over den nyerklærte teatersjefen, og kulturministeren lar nå buksene falle. Den unge teatersjefen begynner straks å slikke hans rumpe, med stor lidenskap.)

GISKE

Amen, AHH, spis din neste som deg selv...

VON GÄRTNER BLAUE

Dette er Den Antropofagiske Revolusjonens Initiasjonsmåltid!

(Kannibaldramatikerens kaster hodene frem og eter i seg ministeren med hud og hår. Han slikker seg rundt munnen når måltidet er overstått. Deretter spiser han seg selv.)

(Teppet faller.)

